

H-PBT-H-1991/2014. Kötelezést tartalmazó határozat

A Pénzügyi Békéltető Testület a **Dr. T.T.** kérelmező (xxx; a továbbiakban: *Kérelmező*) **ABC Biztosító** (yyy; a továbbiakban: *Pénzügyi Szolgáltató*) ellen benyújtott kérelmére indult, xxx ügyszám alatt nyilvántartásba vett, pénzügyi fogyasztói jogvita rendezésére irányuló eljárásban, a 2014. május 22. napján megtartott folytatólagos meghallgatáson az alábbi

HATÁROZATOT

hozta:

A Pénzügyi Békéltető Testület kötelezi a Pénzügyi Szolgáltatót, hogy jelen határozat kézhezvételétől számított 15 (tizenöt) naptári napon belül a Kérelmező xxx kötvényszám alatt nyilvántartott Életbiztosítása terhére, 2008. január 28. napját követő esedékességgel felszámított xxx költség, összes befektetési egység után számított 0,21% / hó mértéket meghaladó összegét a Kérelmező felé fizesse meg. A Pénzügyi Békéltető Testület kötelezi továbbá a Pénzügyi Szolgáltatót, hogy a nevezett Életbiztosítás terhére a jövőben felszámításra kerülő xxx költség havi összegét oly módon állapítsa meg, hogy annak összege ne haladja meg az összes befektetési egység után számított 0,21% / hó mértéket.

A Pénzügyi Békéltető Testület erre irányuló kérelem hiányában az eljárási költségek viseléséről történő rendelkezést mellőzte.

Ha a Pénzügyi Szolgáltató a tanács kötelezést tartalmazó határozatát a teljesítési határidőn belül nem hajtja végre, a Kérelmező kérheti a bíróságtól a tanács határozatának végrehajtási záradékkal történő ellátását.

A kötelezést tartalmazó határozat ellen fellebbezésnek helye nincs, azonban annak kézbesítésétől számított 15 napon belül hatályon kívül helyezése kérhető a Fővárosi Törvényszéktől, ha a tanács összetétele vagy eljárása nem felelt meg a Magyar Nemzeti Bankról szóló 2013. évi CXXXIX. törvény (a továbbiakban: *MNB tv.*) rendelkezéseinek, a Pénzügyi Békéltető Testületnek nem volt hatásköre az eljárásra, a kérelem meghallgatás nélküli elutasításának lett volna helye.

A Pénzügyi Békéltető Testület döntését az MNB tv. 96. § (1) bekezdése, 113. § a) pontja, 114. § (2)-(5) bekezdései, valamint 120. §-ának (1) bekezdése alapján hozta meg.

INDOKOLÁS

A Kérelmező a 2014. március 4. napján indult eljárásban kérelemmel (a továbbiakban: *Kérelem*) fordult a Pénzügyi Békéltető Testülethez, amelyben a Pénzügyi Szolgáltatóval szemben fennálló, befektetési egységekhez kötött életbiztosításból fakadó igényével kapcsolatos jogvitája felülvizsgálatát kérte a Testülettől.

A Kérelemben ismertetett és a becsatolt okiratokból megállapítható tényállás szerint a felek között, 2002. szeptember 1. napi kockázatviselési kezdettel xxx módoszatú, befektetési egységekhez kötött életbiztosítási szerződés (a továbbiakban: *Életbiztosítás*) jött létre, amely xxx kötvényszám alatt került kötvényesítésre. A Kérelmező befektetési egységeit 100% mértékben xxx eszközalapba helyezte el.

A Kérelmező az Életbiztosítást 2005. szeptember 1. napjával díjmentesítette; a díjmentesített Életbiztosítás folyamatos díjas számlájára további befizetést nem teljesített. A Kérelmező 2007. január 26. napjával befektetési egységeit 100% mértékben yyy eszközalapba váltotta át. A Pénzügyi Szolgáltató xxx keltű levelében tájékoztatta, hogy a nevezett eszközalapot a Pénzügyi Szolgáltató bezárta, melynek alapján a Kérelmező yyy napján benyújtott rendelkező nyilatkozatával –

költségmentesen – zzz napjával a megszűnő eszközalapban lévő befektetési egységeket 50%-50% arányban zzz eszközalapba és xyz eszközalapba váltotta át.

A Kérelmező az eszközalap bezárással, az Életbiztosításra felszámított díjakkal és az eszközalapok értékváltozásával kapcsolatban panasszal fordult a Pénzügyi Szolgáltató felé, amely panaszát elutasította. A Pénzügyi Szolgáltató elutasító válaszára figyelemmel a Kérelmező kérte a Pénzügyi Békéltető Testületet, hogy határozatával kötelezze a Pénzügyi Szolgáltatót az – álláspontja szerint – jogtalanul levont költségek jegybanki alapkamattal növelt összegének visszatérítésére. Kérte továbbá annak megállapítását, hogy a Pénzügyi Szolgáltató jogtalanul szüntette meg az eszközalapot, amelyben befektetési egységeit elhelyezte, és azt, hogy az eszközalapok tekintetében a Pénzügyi Szolgáltató „értékelhetetlen befektetési tevékenységet” folytatott.

Kérelmében előadta, hogy olyan eszközalap múltbeli teljesítményéről kapott a szerződéskötéskor tájékoztatást, amit a Pénzügyi Szolgáltató később egyoldalúan megszüntetett. Előadta továbbá, hogy a rendelkezésére álló dokumentumok alapján arra a következtetésre jutott, hogy a Pénzügyi Szolgáltató következetesen több költséget von le, mint amit saját maga a kötvényben leírt. Kiemelte, hogy értékelhetetlennek tartja azt a teljesítményt, amit az induló illetve a jelenlegi eszközalapokkal a Pénzügyi Szolgáltató elért.

A Pénzügyi Szolgáltató válasziratában fenntartotta a Kérelmező panaszát elutasító leveleiben foglaltakat, mely szerint a Kérelmező igényének jogosságát nem ismeri el. Álláspontja szerint az Életbiztosítás megkötése és kezelése, a költségek felszámítása, valamint az eszközalapokkal kapcsolatos eljárása során jogszerűen járt el.

Válasziratában előadta, hogy a Kérelmező a szerződéskötéskor a szerződés feltételeire vonatkozó írásbeli tájékoztatást (biztosítási feltételeket és a befektetési politikát) átvette, s ezt aláírásával igazolta. Előadta továbbá, hogy a 33/2002 (XI.16.) PM rendeletben foglalt kötelezettségének minden évben eleget tett és a rendelet szerinti tájékoztató adatokat a Kérelmező részére megküldte, amelyet a Kérelmező elismerten átvett.

Kiemelte, hogy a kínált eszközalapok különféle mértékben kockázatosak, vagy biztonságosak. Vannak közöttük, melyek magasabb hozamot elérni képesek, ugyanakkor nagyobb veszteséget is produkálhatnak, és vannak, amelyek alacsonyabb hozamot termelnek, de kevésbé, vagy kisebb mértékben lehet számítani veszteségre. Az eszközalapok megválasztása minden esetben a szerződő jogosultsága és felelőssége. A biztosítás kötvényértéke az eszközalapok megválasztásával, azok adott időszakban való teljesítésével, az árfolyamok változásával folyamatosan módosul: az árfolyam emelkedése a kötvényérték növekedésével, míg esése annak csökkenésével jár. Az árfolyamváltozásokon túl befolyásolja az életbiztosítás befektetési eredményét, és ezzel együtt a kötvényértéket, hogy a kölcsönösen elfogadott szerződési feltételekben (kondíciós lista) meghatározott mértékű költségek terhelik a biztosítást.

Hangsúlyozta, hogy a vonatkozó xxx Feltételek xxx pontja értelmében a biztosító jogosult új eszközalapok létrehozására, illetve már működő eszközalapok megszüntetésére, az ott meghatározott szabályok szerint. A Pénzügyi Szolgáltató az eszközalapok megszűnéséről szabályszerűen értesítette a Kérelmezőt, melyet alátámaszt az a tény is, hogy a Kérelmező közvetlenül az értesítést követően rendelkezett az eszközalap-váltásról.

Csatolta az Életbiztosításra vonatkozó, felszámított költségeket is tartalmazó elszámolást.

Az ügyben 2014. április 24. napján megtartott meghallgatáson a Kérelmező kérelmét fenntartotta. Előadta, hogy az yyy díj, ami esetében havi 495 Ft-ról indult, változtatását nem sérelmezte, mert ez változtatható. Sérelmezte viszont, hogy az értesítő leveleket nem minden esetben kapta meg; 2005-

ben, 2006-ban, 2012-ben és 2013-ban például nem. Szerinte, amikor a költség változásáról értesítésben nem értesült, akkor az nem lép hatályba vele szemben.

A meghallgatáson a Pénzügyi Szolgáltató képviselője fenntartotta a válasziratban foglaltakat. A Pénzügyi Szolgáltató hivatkozott arra, hogy az yyy díj módosítására a Kondíciós Lista alapján került sor, amely évente változhat, erről a Kérelmezőt minden esetben értesítette. Fontos, hogy 2005-ben a szerződés díjmentesítésre került, ezt követően eszközalap módosítás történt. A Kondíciós Lista mind a Pénzügyi Szolgáltató honlapján, mind a fiókjában elérhető, az éves tájékoztatóban felhívja a Kérelmező figyelmét, hogy telefonon hol tájékozódhat, kérdéseivel hova fordulhat.

Kérelmező vitatta, hogy a Pénzügyi Szolgáltató eleget tett tájékoztatási kötelezettségének. Az eszközalapok teljesítménye folyamatosan, több éve kedvezőtlen tendenciájú. Szerinte az eszközalapokat terhelő kezelési költség levonások az időszak folyamán nem a Kondíciós Listában rögzítettek szerint kerültek kiszámításra. Példaként a 2013. évi havi kb. 1500 Ft-os levonást említi, álláspontja szerint a havi maximum 0,21% mértéke helyett ezt lényegesen meghaladó mértékű levonást eszközölt a Pénzügyi Szolgáltató.

A Pénzügyi Szolgáltató hivatkozott a felek közötti szerződésben rögzített elévülési szabályra, mely szerint a Kérelmező követelése elévült. A jogvita békés rendezése érdekében vállalja, hogy amennyiben a Kérelmező tételesen kimutatja, hogy mely levonásokat sérelmez, akkor ő kimutatást készít és igazolja, hogy a levonások milyen alapon, milyen mérték szerinti kezelési költséggel terhelte.

A 2014. április 24. napján megtartott meghallgatást eljáró tanács, a felek nyilatkozatára tekintettel, egyezség reményében elhalasztotta. A meghallgatás elhalasztásával egyidejűleg felhívta a Kérelmezőt, hogy igazolja az eljáró tanács részére azon kezelési költségek levonásának dátumát, összegét, amelyeknek összegével nem ért egyet. Vezesse le számszakilag, hogy álláspontja szerint mennyi lett volna a helyesen levont költség összeg az adott esetben, és összességében is nevezze meg, hogy mekkora a többletlevonás összege a szerződés futamideje során. Az eljáró tanács felhívta a Pénzügyi Szolgáltatót, hogy érdemben válaszoljon Kérelmező állítására, számszakilag vezesse le a levont kezelési költség összegének kiszámítását, fejtse ki álláspontját, illetve terjessze elő esetleges egyezségi ajánlatát.

A Kérelmező 2014. május 10. napján érkezett beadványában kiemelte, hogy az yyy feltételeinek xxx számú melléklete szerint xxx költségként a Pénzügyi Szolgáltató a kezdeti befektetési egységek aktuális értékének 0,75%-ának és a felhalmozási befektetési egységek 0,155%-ának megfelelő mértékű lehet, a maximális kezelési költség azonban nem haladhatja meg havonta a 0,21%-ot. Előadta továbbá, hogy az xyz napjával módosított különös feltételek bár megemeli a kezelési költségek mértékét, azonban a havi maximális kezelési költség ez esetben is 0,21%. Kiemelte, hogy a nevezett maximális mértéket a kezdeti és felhalmozási befektetési egységek összességére vonatkozóan kell alkalmazni. Álláspontja szerint a Pénzügyi Szolgáltató ezen szabályokat nem tartotta be és ez eredményezte a kezelési költség túlzott mértékű kiterhelését.

Nehezményezte továbbá, hogy a Pénzügyi Szolgáltató – álláspontja szerint – nem minden alkalommal nyújtott megfelelő tájékoztatást a költségek változásáról és az ún. zzz díj felszámításának jogalapját sem jelölte meg.

A 2014. május 22. napján megtartott folytatódó meghallgatáson a Pénzügyi Szolgáltató előterjesztette a Kérelmező beadványára adott válaszirat kiegészítését. Beadványában előadta, hogy a Kérelmező által vitatott 0,21%-os maximális költségszint kizárólag a felhalmozási egységek vonatkozásában értelmezhető. Álláspontja szerint matematikailag illogikus a Kérelmező hivatkozása, mivel a 0,75% és 0,155% összege mindig több lesz, mint 0,21%.

A Kérelmező a folytatólagos meghallgatáson Pénzügyi Szolgáltató beadványában foglaltakra előadta, hogy az abban foglalt magyarázat nincs összhangban a kötvényben és a feltételekben leírtakkal, így az elfogadni nem tudja.

A Pénzügyi Szolgáltató hivatkozott az ÁSZF yyy pontjára, mely az elévülési időt 2 évben rögzítette. Ennek alapján a Kérelmező követelése szerinte elévült, mivel az xyz-től érvényes, utoljára ezen nappal módosult xxx költségre vonatkozó rendelkezést a Kérelmező legelőször 2013. januárban kifogásolta. Hozzáfüzi, hogy a Kérelmező nem kezelte aktívan a portfólióját, utoljára yyy-én hajtott végre portfólió-kezelést.

A Kérelmező vitatta az elévülést, hiszen élő szerződéses kapcsolatban van a Pénzügyi Szolgáltatóval, a díjak felszámolása folyamatos, ezt szerinte jogosan vitatta. Hivatkozott arra, hogy az éves egyenlegértékesítőkből nem derül ki, hogy a költségeket a Pénzügyi Szolgáltató hogyan számította ki.

A zzz díjjal kapcsolatosan a Pénzügyi Szolgáltató előadta, hogy az ÁSZF Általános Feltételek aaa és bbb, valamint yyy Feltételek ccc pontja alapján járt el.

Kérelmező előadta, hogy ezen pontok nem tartalmazzák a levont díj számításának képletét. Erre a díjra vonatkozóan nincs kérelme, csak kiegészítésül kívánta elmondani. Azt nem vitatta, hogy a kezdeti egységekre számított xxx költséget a Pénzügyi Szolgáltató az egységek aktuális értékének havi 0,78%-a figyelembe vételével határozta meg. Nem vitatta azt sem, hogy a Pénzügyi Szolgáltató a felhalmozási egységek esetén a költséget a felhalmozási befektetési egységek 0,155 %-a figyelembe vételével határozta meg havonta. Vitatta azonban azt, hogy a Biztosító alkalmazta volna a maximális kezelési költség 0,21%/hó mértéket.

A Pénzügyi Szolgáltató egyezségi ajánlatot nem kívánt tenni, a Kérelmező kérelmét továbbra is megalapozatlannak tartotta; kérte az eljárás megszüntetését.

A Pénzügyi Békéltető Testület eljáró tanácsa az eljárás során előadott nyilatkozatokat és becsatolt bizonyítékokat megvizsgálta, melynek alapján megállapította, hogy a Kérelmező Kérelme az alábbi indokoknál fogva **részben megalapozott**.

Az eljárás során tényként volt megállapítható, hogy a felek között, 2002. szeptember 1. napi kockázatviselési kezdettel xxx módosítást, befektetési egységekhez kötött életbiztosítási szerződés jött létre. A Kérelmező a biztosítás általános szerződési feltételeinek átvételét aláírásával elismerte, ezért a szerződéskötéskor hatályos Polgári Törvénykönyvről szóló 1959. évi IV. törvény (a továbbiakban: Ptk.) 200. § (1) bekezdésében foglalt szerződési szabadság elve, és a Ptk. 205/B. § (1) bekezdése alapján a Biztosítás Általános Biztosítási Feltételeit (a továbbiakban: *Általános Feltételek*) és az ajánlaton megjelölt kiegészítő biztosítások különös feltételeit (a továbbiakban: *Különös Feltételek*) a felek közös megállapodásukkal a biztosítási szerződés részévé tették.

1. A Kérelmező Kérelmében kérte annak megállapítását, hogy a Pénzügyi Szolgáltató az eszközalapok tekintetében „értékelhetetlen befektetési tevékenységet” folytatott, és jogtalanul szüntette meg az eszközalapot, amelyben befektetési egységeit elhelyezte. Ennek körében előadta, hogy olyan eszközalap múltbeli teljesítményéről kapott a szerződéskötéskor tájékoztatást, amit a Pénzügyi Szolgáltató később egyoldalúan megszüntetett.

A befektetési egységekhez kötött életbiztosítások (unit-linked életbiztosítások) egyik fő jellemzője, hogy a pénzben befizetett biztosítási díjából a szerződő – a vásárlás napján érvényes árfolyamon – ún. befektetési egységeket vásárol az általa választott eszközalap(ok)ban. A biztosító többféle, eltérő befektetési stratégiát követő eszközalapot hozhat létre, léteznek biztonságos, de alacsonyabb hozamot ígérő eszközalapok, illetve hosszabb távon magasabb hozamot ígérő, de kockázatosabb eszközökbe (pl. részvény) fektető eszközalapok is. Az eszközalapokban vásárolt befektetési egységek

ellenértékeként összegyűjtött pénzt a biztosító az eszközalap befektetési stratégiájának megfelelően befekteti. A szerződő számláján nyilvántartott befektetési egységek árfolyama ezért az adott eszközalap befektetési eredményétől – az eszközalapban lévő összes befektetési instrumentum aktuális értékétől – függően folyamatosan változik.

A Kérelmező az ajánlattétellel egyidejűleg, 2002. szeptember 11. napján tett írásos nyilatkozatával kifejezetten kijelentette, hogy tudomásul veszi, hogy a befektetési eszközalapok megválasztása személyes döntése, az azokban elhelyezett tőkére nézve a biztosítótársaság nem vállal hozamgaranciát. Kijelentette továbbá, hogy tudomással bír arról, hogy a korábbi hozamokból nem lehet az értékek jövőbeni alakulására következtetni, és a befektetésre illetve az alapok kiválasztására vonatkozó döntés kockázatát maga viseli.

Az Általános Feltételek ddd pontja alapján a szerződő írásban bármikor kérheti, hogy valamely már meglévő eszközalapból egy másik eszközalapba helyezzen át a biztosító befektetési egységeket, illetve folyamatos díjfizetés esetén a szerződő rendelkezhet arról, hogy a jövőbeli díjai milyen arányban kerüljenek jóváírásra az egyes eszközalapok között.

A fentiek szerint az egyes eszközalapok megválasztása, az egyes eszközalapok közötti átváltás a Kérelmező mint szerződő saját döntésének és utasításának függvénye. A rendelkezésre bocsátott okirati bizonyítékok alapján megállapítható, hogy a Kérelmező megfelelő tájékoztatást kapott az egyes eszközalapok közötti átváltás lehetőségéről és kifejezetten tudomásul vette, hogy az egyes eszközalapok kiválasztásának, azok jövőbeli teljesítményének kockázatát maga viseli.

Az Általános Feltételek xxx pontja értelmében a biztosító jogosult új eszközalapok létrehozására, illetve már működő eszközalapok megszüntetésére. Új eszközalap létrehozása esetén az új eszközalapban lévő befektetési egységek vásárlásának feltételeiről a biztosító írásban értesíti a szerződőt. Megszüntetett eszközalap esetén a biztosító legkésőbb az eszközalap megszűnése előtt 30 nappal értesíti a szerződőt a megszűnő eszközalap befektetési egységeinek más eszközalap befektetési egységeire való átváltásának feltételeiről. Abban az esetben, ha szerződő nem nyilatkozik az értesítés kézhezvételétől számított 30 napon belül a megszűnő eszközalap befektetési egységeinek átváltásáról, azokat a biztosító az általa előre meghatározott eszközalap(ok)ba helyezi. Eszközalapok megszüntetése esetén az átváltási költségeket a biztosító fedezi. A szerződő számláján nyilvántartott befektetési egységek átváltáskori aktuális összértéke nem változhat.

A becsatolt okiratok alapján megállapítható volt, a Pénzügyi Szolgáltató jogosult volt az eszközalap megszüntetésére, és a Kérelmezőt megfelelően értesítette az eszközalap változásról, melynek alapján a Kérelmező az Általános Feltételek xxx pontjában meghatározottak szerinti rendelkezési jogával is élt.

A fentiekre figyelemmel a Pénzügyi Békéltető Testület eljáró tanácsa a Kérelmező eszközalapok befektetési eredményével és az eszközalap megszüntetésével kapcsolatos Kérelmét nem tartotta megalapozottnak.

2. A Kérelmező az eljárás során előadta, hogy az Életbiztosítással kapcsolatos yyy költség változásáról nem minden alkalommal tájékoztatták. Álláspontja szerint, azon módosítások során, amikor a költség változásáról nem értesítették, nem lépett hatályba vele szemben.

Az yyy költség az Általános Feltételek rendelkezése szerint évente egy meghatározott összeg, amely az alapdíj befizetéseiből havi gyakorisággal kerül levonásra. A nevezett költség mértékét az yyy Feltételek mellékletét képező Kondíciós Lista tartalmazza. A Kondíciós lista az Általános Feltételek Fogalmak fejezetének eee pontja szerint az a lista, amely a Különös Feltételek változó részeit tartalmazza. A fogalom-meghatározás kimondja továbbá, hogy a Kondíciós Lista esetleges változásáról a biztosító *értesíti* a szerződőt.

A felek között nem volt vita abban a tekintetben, hogy a Pénzügyi Szolgáltató jogosult volt a Kondíciós Listában meghatározott költségek egyoldalú módosítására. A jogvita közöttük abban a kérdésben merült fel, hogy az értesítés szerződő részére történő megküldése szükséges-e a listában szereplő díjak módosulásához.

A Pénzügyi Békéltető Testület eljáró tanácsa e körben az Általános Feltételek fent hivatkozott rendelkezése alapján megállapította, hogy a Kondíciós Listában szereplő költségek módosításának hatályosulásához nem szükséges az, hogy a szerződő a módosítás részleteit tartalmazó értesítést kézhez vegye, így a Kérelmező kérelmét ebben a tekintetben megalapozatlannak tartotta.

3. A felek között jogvita alakult ki továbbá a Pénzügyi Szolgáltató által az Életbiztosítással kapcsolatban felszámított xxx költség számításával kapcsolatban.

Az xxx költség az Általános feltételek szerint a kötvényérték adott ezreléke, amely havonta kerül levonásra, a Kondíciós Listában meghatározott mértékben. A Kondíciós Lista az xxx költségét a következők szerint határozza meg: „Az xxx költsége a kezdeti befektetési egységek aktuális értékének havi 0,75%-a, a felhalmozási befektetési egységek havi 0,155%-a. A maximális kezelési költség: 0,21%/hó.” A kezdeti befektetési egységek tekintetében az xxx költség 2003-tól 0,78%-ra módosult.

A Kérelmező nem vitatta, hogy a Pénzügyi Szolgáltató a kezdeti befektetési egységek és felhalmozási befektetési egységek tekintetében külön-külön számszakilag helyesen számította az xxx költséget, azonban – álláspontja szerint – a Pénzügyi Szolgáltató nem vette figyelembe a számítás során a maximális kezelési költség meghatározott mértékét. A maximális kezelési költséget a Kérelmező álláspontja szerint valamennyi befektetési egység tekintetében kell figyelembe venni.

A Pénzügyi Szolgáltató ezzel szemben arra hivatkozott, hogy a Kérelmező által vitatott 0,21%-os maximális költségszint kizárólag a felhalmozási egységek vonatkozásában értelmezhető. Álláspontja szerint matematikailag illogikus a Kérelmező hivatkozása, mivel a 0,75% és 0,155% összege mindig több lesz, mint 0,21%.

A fentiekre figyelemmel a Pénzügyi Békéltető Testület eljáró tanácsának abban a kérdésben kellett állást foglalnia, hogy a Kondíciós Listában meghatározott 0,21%-os maximális mértéket kizárólag a felhalmozási befektetési egységekre kell alkalmazni, avagy az összes befektetési egység tekintetében.

A Ptk. szerződéskötéskor hatályos 207. § (1) bekezdése szerint a szerződési nyilatkozatot vita esetén úgy kell értelmezni, ahogyan azt a másik félnek a nyilatkozó feltehető akarata és az eset körülményeire tekintettel a szavak általánosan elfogadott jelentése szerint értenie kellett. A (2) bekezdés szerint ha a fogyasztói szerződés tartalma ezen szabály alkalmazásával nem állapítható meg egyértelműen, a fogyasztó számára kedvezőbb értelmezést kell elfogadni.

A Pénzügyi Békéltető Testület eljáró tanácsa a Kondíciós Lista hivatkozott rendelkezésének logikai és nyelvtani értelmezésével – a Ptk. 207. § (2) bekezdésében foglaltakra is figyelemmel – megállapította, hogy a meghatározott, 0,21%-os maximális kezelési költség az összes (kezdeti és felhalmozási) befektetési egység tekintetében szabja meg a Pénzügyi Szolgáltató által felszámítható xxx költség legmagasabb mértékét.

A Pénzügyi Békéltető Testület eljáró tanácsa nem osztotta a Pénzügyi Szolgáltató e körben előterjesztett érvelését, mely szerint kizárólag a felhalmozási egységekre vonatkozik a nevezett maximum érték. A Pénzügyi Szolgáltató hivatkozásának elfogadása esetén a nevezett maximális értéket meghatározó rendelkezés értelmezhetetlen lenne, mivel a felhalmozási befektetési egységek 0,21%-a minden alkalommal több lesz, mint a felhalmozási egységek 0,155%-a.

A fentiekre figyelemmel a Pénzügyi Békéltető Testület eljáró tanácsa megállapította, hogy a Pénzügyi Szolgáltató a tartam során helytelenül számította fel a Kérelmező felé az xxx költséget, mivel nem vette figyelembe a Kondíciós Listában meghatározott, a maximális kezelési költség mértéket, ezért a maximális értéken felül levont xxx költség visszafizetésére hívta fel a Pénzügyi Szolgáltatót.

4. A Pénzügyi Szolgáltató az eljárás során hivatkozott arra, hogy a Kérelmező visszakövetelési igénye elévült. A Pénzügyi Szolgáltató e körben hivatkozott az Általános Feltételek yyy pontjában foglaltakra, mely szerint az Életbiztosításból származó igények két év alatt évülnek el. Álláspontja szerint az elévülési idő 2003. január 1. napján kezdődött meg, mivel utoljára ezen a napon módosult az xxx költség mértéke.

A Ptk. 326. § (1) bekezdése szerint az elévülés akkor kezdődik, amikor a követelés esedékessé vált. Mivel az xxx költség minden hónapban felszámításra került a Kérelmező felé, így amennyiben a Pénzügyi Szolgáltató a Kondíciós Listában meghatározott mértéket meghaladó mértékű költséget vont le a Kérelmezőtől, úgy ezen levonás tekintetében az egyes levonások napjával keletkezik visszafizetési kötelezettsége. Erre figyelemmel az egyes alap nélkül levont költségek tekintetében az egyes levonások napján kezdődik meg az elévülési idő.

A Ptk. 327. § (1) bekezdése alapján a követelés teljesítésére irányuló írásbeli felszólítás, a követelés bírósági úton való érvényesítése, továbbá megegyezéssel való módosítása - ideértve az egyezséget is -, végül a tartozásnak a kötelezett részéről való elismerése megszakítja az elévülést.

A felek között nem volt vita a tekintetben, hogy a Kérelmező első alkalommal 2013. január 28. napján benyújtott panaszában hívta fel a Pénzügyi Szolgáltatót a jogalap nélkül levont xxx költség visszafizetésére. Így ezen felszólításával az elévülést megszakította.

A Pénzügyi Szolgáltató által hivatkozott Általános Feltételek yyy pontjában foglaltak szerint az Életbiztosításból származó igények két év alatt évülnek el. Ez a rendelkezés Ptk. 324. § (1) bekezdésében meghatározott általános ötéves elévülési időtől lényegesen eltér. A Ptk. 325. § (2) bekezdése értelmében a felek írásban az általánostól rövidebb elévülési határidőben is megállapodhatnak. Az Általános Feltételekben meghatározott kétéves elévülési határidő a Ptk. 205/A. § (1) bekezdése szerinti általános szerződési feltételnek minősül, miután azt a Pénzügyi Szolgáltató több szerződés megkötése céljából egyoldalúan, a Kérelmező közreműködése nélkül határozta meg, és egyedileg nem tárgyalta meg.

A Ptk. 205/B. § (2) bekezdése úgy rendelkezik, hogy külön tájékoztatni kell a másik felet arról az általános szerződési feltételről, amely a szerződésre vonatkozó rendelkezésektől lényegesen eltér. Ilyen feltétel csak akkor válik a szerződés részévé, ha azt a másik fél - a külön, figyelemfelhívó tájékoztatást követően - kifejezetten elfogadta.

Az idézett rendelkezés alapján a Pénzügyi Szolgáltatót külön tájékoztatási kötelezettség terhelte a szerződéskötés során a Kérelmezővel (és valamennyi szerződővel) szemben az általánostól eltérő, rövidebb elévülési határidő érvényesülése vonatkozásában, és azt a Kérelmezőnek kifejezetten el kellett volna fogadnia. A biztosítási ajánlatban, illetőleg az ahhoz kapcsolódó nyilatkozatokban utalás sincs a rövidebb elévülési időre; külön figyelemfelhívás több mindenre történik, azonban az általánostól eltérő elévülési határidőre nem. A Kérelmező így kifejezett elfogadó nyilatkozatot sem tett e tekintetben a biztosítási ajánlat megtételekor. Mindebből következően nem vált a felek között létrejött Életbiztosítás részévé a kétéves elévülési határidőre vonatkozó kikötés, ezért a felek jogviszonyában a Ptk. 324. § (1) bekezdése szerinti ötéves elévülési határidő érvényesül.

A fentiekre figyelemmel a Pénzügyi Békéltető Testület eljáró tanácsa, a rendelkező részben foglaltak szerint az elévülési időt megszakító, 2013. január 28. napi felszólítástól visszafelé számított öt évben felszámított xxx költség-többlet visszafizetésére kötelezte a Pénzügyi Szolgáltatót.

Az eljáró tanács az eljárási költségek viseléséről erre irányuló kérelem hiányában nem rendelkezett.

A Pénzügyi Szolgáltató a Pénzügyi Békéltető Testület előtt xxx Ft összeghatárig terjedő általános alávetési nyilatkozatot tett.

Az MNB tv. 113. § a) pontja alapján kötelezést tartalmazó határozatot hoz, ha a kérelem megalapozott, és az MNB tv. 39. §-ban meghatározott törvények hatálya alá tartozó személy vagy szervezet általános alávetési nyilatkozatában, kereskedelmi kommunikációjában közölt vagy az eljárás kezdetekor vagy legkésőbb a döntés meghozataláig tett nyilatkozatában a Pénzügyi Békéltető Testület döntését magára nézve kötelezőként elismerte.

Mivel a Kérelmező Kérelme a fentiek szerint megalapozott és a Pénzügyi Szolgáltató az ügyben alávetési nyilatkozatot tett, az eljáró tanács a rendelkező rész szerinti kötelezést tartalmazó határozatot hozta.

Budapest, 2014. június 06.

Felföldi Ágnes
eljáró tanács eljárásban
akadályozott tagja helyett
Trencséniné Dr. Molnár Ágnes s.k.,
eljáró tanács elnöke

Trencséniné Dr. Molnár Ágnes s.k.,
eljáró tanács elnöke

Dr. Sebestyén Ádám s.k.,
eljáró tanács tagja